

kommunen, på sätt om kommunal-utskylder stadgadt är, dock så att fördelning sker häradsvis, med rätt för häraderna att inom sig vidtaga fördelning af vägunderhållet sockenvis, och att nuvarande stadganden härom upphävas.

Stockholm den 26 Januari 1874.

C. I. Bengtsson.

N:o 54.

Af Herr J. Rutberg: Om förtydligande af stadgandet i 2 Kap. 11 § af Kongl. Fiskeristadgan den 29 Juni 1852.

I afseende å kungsådra i åar och strömmar föreskrifver 20 Kap. 3 § Byggningsbalken, att "der kungsådra af ålder varit hafver skall trådiung af "vattnet öppen lemnas, och der segelled är tolf alnar; till båtled åtta alnar, "allt i djupaste vattnet"

Bestämmelsen i 1852 års Fiskeristadga står ej i strid med lydelsen af förenämnda lagrum, som, så vidt jag känner, tillföre å de flesta orter erhållit den tillämpning, att vattnet emellan sex fots djup, räknadt från hvardera stranden af vattendrag, ansetts för sådant djup att all fisk der uppstiga kunde och såsom kungsådra, der sådan af ålder varit hafver. Af nämnda kungsådra, som således betraktats såsom djupaste vattnet, hafva strandegare, för så vidt de innehåft båda stränderna af vattendrag, ansetts skyldige att hålla öppen en tredjedel, men berättigade att med fiskebyggnader öfverstänga två tredjedelar, räknadt från vilkendera strand vederbörande jordegare för sig funnit förmånligast. Derigenom har äfven i de flesta fall förberörda lagrum vunnit ordagrann tillämpning, emedan sällan vid fiskeställen största djupet förekommer i

midten af vattendragen utan oftare vid utskjutande uddar eller vid holmar, som, genom det hinder, hvilket förorsakats emot strömmen, naturligen verkat till densammas fördjupning i närheten af stränderna och att således grundare vatten förekommer i midten af vattendragen.

En senare tids erfarenhet har ådagalagt, att tjenstemän och myndigheter åt förenämnda lagrum och fiskeristadga gifvit en tolkning, som ej är grundad på nämnda stadgandens ordalydelse eller förenlig med fiskeri-egarne förut medgifven stängselrättighet, som dock vid köp om jord föranledt till högre värden, hvilka, utan egarnes förvällande, på ett förlustbringande sätt skulle nedgå om den nya tolkningen af sagda stadganden äfven framgent gjordes gällande. Att fiskerätten, sådan den förut varit betraktad, äfven utgjort skäl för högre rotering är otvifvelaktigt.

Den, efter min uppfattning, ej riktiga tolkning, som gifvits åt förbemälda stadganden, består deruti, att desamma ansetts innebära, att, utan afseende å största djup, mellersta tredjedelen af vattnet, på sådant djup att all fisk framkomma kunde, borde hållas öppen, för hvilken tolkning stöd ej torde kunna hemtas i ofvan återopade lagrums och fiskeristadgas ordställning, ej heller i tillbörligt afseende på förhållanden, som ega stor och ingripande verkan på hvad som ansetts angå enskild eganderätt. Nämnda tolkning synes mig i verkligheten innefatta ej allenast tillämpning utan äfven eu vigtig förklaring af lag.

För att förekomma den osäkerhet i afseende å fiskerätt, som för närvarande är rådande, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen hos Kongl. Maj:t i underdånighet ville anhålla om förtydligande, i ofvan antydda riktning, af 2 Kap. 11 § i Kongl. Maj:ts nådiga Fiskeristadga af den 29 Juni 1852.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1874

Joh. Rutberg.

I förestående motion instämmer:

A. J. Lyth.

Att nu gällande bestämmelser rörande kungsådra, enligt min förmening, i flera afseenden behöfva förtydligas, samt att en lagförklaring i den riktning, som Herr Kaptenen och Riddaren J. Rutberg i sin förestående motion begärt, äfven synes mig vara af behofvet påkallad, får jag, på derom framställd begäran, vördsamt utsäga vara min åsigt.

Stockholm den 27 Januari 1874.

Hj. Widegren.